

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/112/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010301
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5614010301.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Márie Urbanovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. októbra 2014 v Žiline, o sťažnosti obvineného Z. D. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/106/2014 zo dňa 6.10.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného Z. D. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením, ktoré je celé obsahom zápisnice o výsluchu obvineného, napísanej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 6.10.2014, Okresný súd Liptovský Mikuláš podľa § 238 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por. ponechal obvineného Z. D. vo väzbe s tým, že dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. naďalej trvajú. Súčasne okresný súd rozhodol podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por., že u obvineného Z. D. nenahrádza väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu, bezprostredne po jeho vyhlásení, zahlásil sťažnosť obvinený. Sťažnosť odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že vo vzťahu ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu v iných trestných konaniach, poukázal na ustanovenie § 2 ods. 4 Tr. por., a teda uvedené nemožno považovať za dôvod, pre ktorý by mal byť ponechaný vo väzbe. Ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, sa priznal, svoje konanie úprimne oľutoval a navrhol, aby bolo začaté konanie o dohode o vine a treste. Spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a sám sa dostavil na políciu. Nikdy sa pred políciou neskrýval, ani sa skrývať nebude. Neexistujú teda u neho dôvody väzby ani podľa § 72 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani podľa § 72 ods. 1 písm. c) Tr. por. Poukázal ďalej na závery znaleckého posudku z júla roku 2013, z ktorých jednoznačne vyplýva, že jeho zdravotný stav nie je priaznivý a ani Nemocnica pre obvinených a odsúdených v Trenčine mu nie je schopná zabezpečiť adekvátne zdravotnú starostlivosť. Z nálezov ústavného súdu vyplýva, že väzba predstavuje výrazný zásah do osobnej slobody jednotlivca, a preto je pri ňom nutné postupovať značne reštriktívne. Netreba zabúdať na zásadu prezumpcie neviny, keď každý proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Väzba má vždy predbežnú povahu, v žiadnom prípade neslúži ako trest. Poukázal tiež na zásadu primeranosti a zdržanlivosti a na fakultatívnu povahu väzby s tým, že ak existuje dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo písm. c) Tr. por. obvineného možno ponechať na slobode alebo prepustiť na slobodu za podmienok uvedených v § 80 alebo v § 81 Tr. por., teda na základe záruky, sľubu, dohľadu alebo peňažnej záruky. Má záujem spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, preberať všetky zásielky a výzvy orgánov činných v trestnom konaní na adrese jeho matky S. XXX, N., riadne sa dostavovať na všetky úkony v trestnom konaní, nemá dôvod sa skrývať, vyhýbať sa trestnému stíhaniu ani pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Väzba nie je v jeho prípade nevyhnutná, a preto navrhol, aby bol prepustený z väzby na slobodu. Navrhol tiež, aby bola jeho väzba nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

K sťažnosti obvineného sa vyjadril prokurátor písomným podaním zo dňa 16.10.2014, pričom poukázal na to, že väzobné dôvody, a to ako v ich materiálnych, tak aj formálnych znakoch zostávajú v predmetnej trestnej veci bezo zmeny zachované aj naďalej. Poukázal na vykonané vyšetrovanie s tým, že z tohto je zrejmé, že obvinený nemá stále bydlisko, počas jeho pobytu na slobode sa pohybuje po väčšom území v rámci Slovenskej republiky a v mieste trvalého pobytu jeho matky sa zdržiava len sporadicky. Vzhľadom na naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a kriminálnu minulosť páchatela je tiež možné ďalšie trvanie dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. konštatovať aj vo vzťahu k prípadného hroziacemu vysokému trestu, keďže horná hranica trestnej sadzby, ktorej uloženie v prípade právoplatného odsúdenia súdom nie je možné v aktuálnom stave konanie tiež absolútne vylúčiť, dosahuje pri treste odňatia slobody výšku 10 rokov. Preto nie je možné nestotožniť sa so závermi prijatými konajúcim súdom ohľadne pretrvávania pochybností v tom, že po prepustení obvineného z väzby na slobodu tento neujde, ani sa nebude skrývať, ani inak mariť výkon úkonov trestného konania. Poukázal tiež na kriminálnu minulosť obvineného, ako aj na aktuálne trestné stíhania, ktoré sú proti obvinenému vedené, pričom je evidentné, že Z. D. napriek ním opakovane deklarovanému zlému zdravotnému stavu páchal obdobnú trestnú činnosť na viacerých miestach a vo viacerých okresoch v rámci územia Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že ide o invalidného dôchodcu s relatívne nízkou výškou invalidného dôchodku v spojení so zistením, že v predmetnej veci uvádzanej výšky skutkom spôsobenej škody sa nepodarilo zaistiť ani jej pomernú časť, je možné výlučne dospieť k záveru, že obvinený ním páchanú trestnú činnosť vníma ako doplnkový zdroj jeho príjmov. Poukázal tiež na závery znaleckého posudku, kde znalci konštatovali u obvineného osobnostnú poruchu, síce bez vplyvu na jeho trestnoprávnu zodpovednosť, zároveň však povahy zvyšujúcej v značnej miere podozrenie, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu bude v páchaní majetkovej trestnej činnosti pokračovať. Navrhol preto, aby krajský súd sťažnosť obvineného ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť obvineného Z. D. nie je dôvodná.

Krajský súd preskúmaním spisového materiálu a napadnutého uznesenia zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por. a dospel k vyhlásenému uzneseniu po správnom procesnom postupe v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o ponechaní obvineného Z. D. vo väzbe a nenahradení jeho väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka plne zodpovedá stavu veci ako aj zákonu a rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadnu zásadnú chybu či nedostatok.

Krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš podala dňa 26.9.2014 obžalobu na obvineného Z. D. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovej časti obžaloby. Zo spisu okresného súdu tiež vyplýva, že obvinený Z. D. bol uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 8Tp/12/2014 zo dňa 11.6.2014 vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. s tým, že lehota väzby začala plynúť dňa 9.6.2014 o 14.00 hod. a obvinený ju vykonáva v Ústave na výkon väzby v Žiline.

Krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že väzba ako inštitút v trestnom konaní je zákonná a opodstatnená vtedy, ak sú na použitie tohto zabezpečovacieho inštitútu kumulatívne splnené materiálne podmienky, teda skutkové okolnosti vzatia do väzby ustanovené v § 71 ods. 1 Tr. por. a formálne podmienky, teda existencia niektorého z väzobných dôvodov taxatívne uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por.

Na základe doposiaľ nadobudnutých dôkazov, ktoré sú obsahom spisového materiálu je na mieste konštatovať, že obvinený Z. D. je dôvodne podozrivý z pokračovacieho zločinu podvodu, a teda z trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu, pričom toto podozrenie sa z prípravného konania prehĺbilo natoľko, že bola prokurátorom podaná obžaloba. Z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vyvstala istá dôkazná situácia, kedy obvinený sa k trestnej činnosti priznáva, usvedčovaný je svedkyňou poškodenou JUDr. C. E., ako aj ďalšími dôkazmi, ktoré v prípravnom konaní boli zabezpečené. Je však na mieste uviesť, že rozhodovanie o vine bude predmetom ďalšieho dokazovania a len súd môže dospieť k záveru o vine či nevine obvineného.

Pokiaľ však ide o dôvodnosť väzby, táto je v danom štádiu trestného konania rovnako daná jednoznačne. Je zrejmé, že obvinený sice má trvalé bydlisko, avšak na adrese C. C., ul. E.. X, sa nezdržiava. Sám uvádza, že by sa zdržiaval na adrese u svojej matky S. XXX, N., kde však nie je prihlásený ani na prechodný pobyt. K tomuto miestu tiež nie je nijakým iným spôsobom viazaný, a preto s ohľadom na predchádzajúce správanie obžalovaného a jeho postoj k trestnému stíhaniu pred vzatím do väzby jednoznačne vyplýva obava, že v prípade jeho prepustenia by bol naplnený dôvod § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., a teda obava, že by sa skrýval alebo ušiel, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, prípadne trestu, ktorý obvinenému hrozí.

Pokiaľ ide o dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. na tomto mieste krajský súd jednoznačne poukazuje na samotnú osobu obvineného, ktorá nedáva žiadnu záruku v tom, že by nepáchal trestnú činnosť. Obava z možného pokračovania v trestnej činnosti je jednoznačne daná vzhľadom na odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že obvinený má 11 záznamov v registri trestov, naposledy bol odsúdený Okresným súdom Námestovo vo veci vedenej pod sp.zn. 4T/97/2011 a bol mu uložený trest odňatia slobody na 1 rok 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky, pričom táto skúšobná doba plynie do 14.4.2016. Z odpisu z registra trestov je pritom aj zrejmé, že obvinený je recidivistom, ktorý sa dopúšťa prevažne trestnej činnosti podvodného charakteru. Okrem toho voči obvinenému sa vedú aj ďalšie trestné stíhania, a preto možno jednoznačne uviesť, že dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. rovnako trvá naďalej. Na základe uvedených dôvodov je rozhodnutie okresného súdu jednoznačne správne a zákonné.

Pokiaľ ide o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka v tomto smere aj krajský súd zvažoval či a do akej miery ponechanie obvineného na slobode zvyšuje nebezpečenosť jeho konania zakladajúceho väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. a či obmedzenie osobnej slobody obvineného výkonom väzby nie je celkom zjavne neprimerané k miere zvýšenia uvedeného rizika. Je pritom zrejmé, že obvinený je stíhaný pre zločin podvodu, pričom z odpisu registra trestov vyplýva, že takejto trestnej činnosti sa v minulosti dopustil viackrát a ani uložené tresty neposkytli do budúca záruku, že obvinený sa nedopustí ďalšej trestnej činnosti. Preto nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka u obvineného neposkytuje dostatočnú a primeranú záruku toho, že tento dohľad by bol postačujúci a adekvátny. Preto okresný súd rozhodol správne aj pokiaľ nenahradil väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka u obvineného Z. D..

Z uvedených dôvodov krajský súd sťažnosť obvineného Z. D. ako nedôvodnú zamietol, keďže nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mali vplyv na správnosť rozhodnutia okresného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.